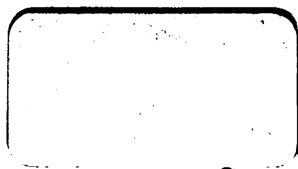

AESCHYLI

PROMETHEUS VINCTUS

CUM SCHOLIIS MEDICEIS.

IN USUM PRAELECTIONUM

CURAVIT

A. MEINEKE.

BEROLINI

PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI

MDCCCLIII.

PRAEMONITUM.

Aeschyli Prometheum in publicis scholis interpretaturus cum exemplaria auditorum manibus tradi cuperem, quae et parvo parabilia essent nec Godofredi Hermanni inventis carerent, ipse mihi qualem requirebam illius fabulae editionem curandam existimavi. Propriarum opum consulto adieci nihil, omnia publicae interpretationi relinquere satius ducens. Ab Hermanniana recensione sicubi recessi, in margine indicatum est. Praeterea scholia addenda curavi Medicea, consilio, opinor, haud illaudabili. Scribebam Berolini d. XVII. m. Oct. a. MDCCCLII.

A. M.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένος μέν ἐστιν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δήμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

συνεχρόνησε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν ξγ' ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις.

μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κομῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβη ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων, οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν, γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ· ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατά τινας μέν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους, ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορόν, τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελῴοις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος ὢν γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον· ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι

κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν Οὐράνιόν σε βέλος κατακτενεῖ'. ἀποθανόντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως

> Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
> μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
> ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
> καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ό, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησε, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τὴν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας, μείζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα. τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἁπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μέν τις

πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὑρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγῳδίας ποιητὴς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι Φρυνίχῳ καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.

Ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ

Αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγῳδίαν Αἰσχύλος κρίνεται ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες ἤδη τῶν τραγῳδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.

Τῶν ποιημάτων ἃ μὲν ἐστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά. αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ, Νιόβη Αἰσχύλου. Ὁμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτοῦ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

Ἀγαμέμνων
Ἀθάμας
Αἰγύπτιοι
Αἰτναῖαι γνήσιοι
Αἰτναῖαι νόθοι
Ἀμυμώνη
Ἀργεῖοι
Ἀργὼ ἢ κωπευστής
Ἀταλάντη
Βάκχαι
Βασσαρίδες
Γλαῦκος πόντιος
[Γλαῦκος Ποτνιεύς]
Δαναΐδες
Δικτυουλκοί
Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας
Εὐμενίδες
Ἐπίγονοι
Ἐλευσίνιοι
Ἡλιάδες
Ἠδωνοί
Ἡρακλεῖδαι
Θρῇσσαι
Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί
[Θαλαμοποιοί]
Ἰφιγένεια
Ἰξίων
Ἱκέτιδες
[Ἱέρειαι]
Κάβειροι
Καλλιστώ
Κρῆσσαι
Κερκύων
Κίρκη σατυρική
Κήρυκες
Κᾶρες ἢ Εὐρώπη
Λάϊος
Λέων
Λήμνιοι
Λυκοῦργος
Μέμνων
Μυσοί
Μυρμιδόνες
Νεανίσκοι
Νεμέα
Νηρεΐδες
Νιόβη
Ξάντριαι
Οἰδίπους
Ὅπλων κρίσις
Ὀστολόγοι
Πενθεύς
Περραιβίδες
Πρωτεύς
Πέρσαι
Πηνελόπη
Προπομποί
Προμηθεὺς δεσμώτης
Προμηθεὺς πυρφόρος
Προμηθεὺς λυόμενος

Πολυδέκτης
[Παλαμήδης]
Σαλαμίνιαι
Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροι
Σίσυφος δραπέτης
[Σίσυφος πετροκυλιστής]
Σφίγξ
Τοξότιδες
Τήλεφος
Τροφοί
Ὑψιπύλη
Φιλοκτήτης
Φορκίδες
Φρύγες ἢ Ἕκτορος λύτρα
[Φινεύς]
Χοηφόροι
Ψυχοστασία
Ψυχαγωγοί
[Ὠρείθυια]

Fabularum nomina uncis inclusa codex omittit.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ
ΗΦΑΙΣΤΟΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ
ΩΚΕΑΝΟΣ
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ
ΕΡΜΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΚΡΑΤΟΣ

Χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,

1. εἰς

Ὑπόθεσις. Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ᾽ Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί, καὶ τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

2) ἐρημίαν] τοῦτο εἰς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. 3) ἐπιστολὰς] δίχα φασὶν Ἀθηναῖοι, ἐπιστολὰς καὶ ἐντολάς. 5) λεωργὸν] λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι. 7) τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] ταῦτα ἐρεθίζων Ἥφαιστόν φησιν, ὡς εἰ ἔλεγεν ‚τὸν σὸν κόσμον᾽. καὶ παρὰ τὸ Ὁμήρου (Il. ι, 212) ‚αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ᾽.

θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·

---

9) σφὲ] τὸ χ διὰ τὸ σφέ. 12) Βία] ἐν παραχορηγήματι αὐτῷ εἰδωλοποιηθεῖσα Βία. παρὰ Ἀθηναίοις Αἰδὼς τιθηνὸς Ἀθηνᾶς, Τόλμης τε καὶ Ἀναιδείας τεμένη παρ' αὐτοῖς. 13) ἔχει τέλος δὴ] ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς ἐντολὴ ἡ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι ἔχει ἤδη τέλος καὶ οὐδέν ἐστιν ἐμποδὼν τοῦ γενέσθαι, ἄκων δὲ ἐπιχειρήσω τῷ δεσμεύειν. 14) συγγενῆ θεὸν] τὸν ἀπὸ μιᾶς ὁρμώμενον τέχνης. 15) δυσχειμέρῳ] ἄνω ἄβατον καὶ ὑψηλόκρημνον αὐτὴν εἶπεν, ὧδε προσανεπλήρωσε τὸ δυσχειμέρῳ. 17) ἐξωριάζειν] ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖθαι. 18) τῆς ὀρθοβούλου — παῖ] ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Προμηθέα. Θέμιδος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ καὶ οὐ Κλυμένης. 22) σταθευτὸς] φλογιζόμενος. σταθεύειν γὰρ τὸ κατ' ὀλίγον ὀπτᾶν φασὶν οἱ Ἀττικοί. 23) χροιᾶς] χροιᾶς καὶ στοιᾶς φασὶν Ἀθηναῖοι. 24) ποικιλείμων] ἡ ὡς λειμὼν τοῖς ἄστροις ποικιλλομένη. φάος] τοῦ ἡλίου. 25) ἥλιος σκεδᾷ πάλιν] πάλιν ἐκ διαδοχῆς μετὰ τὴν νύκτα σκεδάσει. ἐν νυκτὶ δὲ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη. ταύτην, φησίν, ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀποσκεδάσει σοι. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδὲ ἡ νὺξ

ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
ὀρθοστάδην ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡΑΤΟΣ

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ

ξύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ

ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ

ἀσμένη αὐτῷ ἔσται. 27) ὁ λωφήσων] ὁ ποιήσων σε λωφῆσαι Ἡρακλῆς. 28) τοιαῦτ' ἐπηύρου] τοιούτων, φησίν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ἤθει δὲ ὁ λόγος, οἷον τὰ ἐπίχειρα τῆς φιλανθρωπίας ταῦτά σοι ἐγένετο. 31) ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν] τινὲς ἣν οὐ δυνήσῃ παρατραπῆναι. ἀτερπῆ διὰ τὰ ἐπαγόμενα. 33) πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς] προαναφωνεῖ τὰς μονῳδίας αὐτοῦ. 35) ἅπας — νέον κρατῇ: γνώμη. χαλεπαὶ δὲ τῶν ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαὶ τῶν νέων (Od. ρ, 189). ταῦτα δέ φησιν ὡς νεωστὶ τοῦ Διὸς τὸν πατέρα ἐκβαλόντος. 39) τὸ ξυγγενές] πυρὸς ταμίας γὰρ καὶ αὐτός. 42) ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ] πρὸς τὸν Δία, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. ὤφειλε γὰρ οὐδετέρως ἀποδοῦναι.

τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡΑΤΟΣ

τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ

ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐςτὶ πλὴν Διός.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ἔγνωκα τοῖσδε, κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ

οὔκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδεχθῇ πατήρ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ

λαβών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ

ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.

57. τοὖργον

---

45) χειρωναξία: ἡ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασία. 47) οὐδὲν αἰτία τέχνη] ἠνίξατο ὅτι τὴν αἰτίαν Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν. 49) ἐπράχθη] ὥρισται, ἐτυπώθη. τινὲς δέ, πάντα ἐκ Μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν. 53) ἐλινύοντα] χρονίζοντα. 54) ψάλια ἔστι κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων. 55) νιν πληθυντικῶς τὰ ψάλια. 57) κοὐ ματᾷ] οὐ μάτην γίνεται.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

ΚΡΑΤΟΣ

καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

αἰαῖ Προμηθεῦ, σῶν ὕπερ στένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ

σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ

ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ

ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

---

63) *τοῦδ'*] *τοῦ Προμηθέως.* 64) *ἀδαμαντίνου*] *ἥλῳ σιδηρῷ τὰ στήθη αὐτοῦ διαπεττάλευε, ἐπεὶ ἐντεῦθεν αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια. γνάθον*] *ἧλου σιδηροῦ ἄκρον, τὴν ὀξύτητα.* 67) *κατοκνεῖς*] *ὀκνεῖς τέλεον ἀποδεῖν.* 68) *ὅπως*] *σκόπει.* 71) *μασχαλιστῆρας*] *δεσμά. ἀντὶ τοῦ δέσμευε αὐτὸν καὶ παρὰ (περὶ?) τὰ πλευρά.* 74) *διὰ τοῦ χώρει κάτω τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμευομένου θεοῦ. κίρκωσον*] *ἀντὶ τοῦ κρίκωσον.*

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

καὶ δὴ πέπρακται τοὖργον οὐ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡΑΤΟΣ

ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ

σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ

ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων

75. τοὖργον

---

76) διατόρους] διατιτρωσκούσας ἢ διατετορνευμένας. 77) οὑπιτιμητὴς] ὁ ἐπιτιμᾶν μέλλων σοι, εἴ γε ἀμελήσοις, ὁ Ζεύς. 78) ὅμοια μορφῇ] ὡς ἐκτραπέλου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἁρμόζει τῇ μορφῇ σου τὰ τραχέα σου ῥήματα. 79) τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν] τὰ ἐκ φύσεως προσόντα μὴ ὀνείδιζέ μοι. 81) κώλοισιν] ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δέσμα ἔχει. 85) ψευδωνύμως] εὐφυῶς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἔλαβε τὸ διανόημα. Προμηθεὺς γὰρ ὁ προορῶν τὰ μήδεα, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τὸ θ. 87) τύχης] τῶν δεσμῶν. 88) ὦ δῖος αἰθὴρ] τεχνικὸν τὸ μὴ εὐθὺς εἰσάγειν λαλοῦν τὸ συνεκτικὸν πρόσωπον πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ ἀκροατοῦ. μεγαλοφυῶς δὲ τὰ τέτταρα στοιχεῖα ἐπικαλεῖται. μονῳδεῖ δὲ πάντων ἀποστάντων.

ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω.
τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης

98. αἰαῖ

---

90) γέλασμα] δίαχυμα. 91) καὶ — καλῶ] ἤλλαξε τὴν φράσιν. 94) τὸν μυριετῆ] πολυετῆ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. 100) ἐπιτεῖλαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεσθήσεσθαι ʽὃν ἐκ Τροίας ἐπετέλλετο Παλλὰς Ἀθήνη' (Od. ά 327). ἐπιτεῖλαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτελέσαι. 102) σκεθρῶς] ἀκριβῶς. ποταίνιον] πρόσφατον, ἀπροόρατόν μοι. 106) ἀλλ' οὔτε σιγᾶν] ἀλλ' οὔτε σιγᾶν δύναμαι (ἀλγῶ γάρ) οὔτε μὴ ἐλέγχειν. εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία. 108) ὃ ὁρῶν Ζεὺς οὐκ ἐπιλήσεται τῆς εἰς ἐμὲ ὀργῆς. 110) πηγὴν κλοπαίαν. πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει, τὸ δὲ πῦρ ἐν ὅσω κἂν τὸ τυχὸν ἔχῃ πάλιν αὔξεται· ὃ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητὴς (Hom. Odyss. ε, 490) εἶπεν ʽσπέρμα πυρός'. καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαχίστου αὔξεται. πρὸς τοῦτο οὖν ἀντεμηχανήσατο Αἰσχύλος πηγὴν εἰπών. καὶ αὐτὴ γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος αὔξεται.

πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
ἆ ἆ, ἔα ἔα.
τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής;
θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἅδε τάξις στρ. α'

---

114) ἆ ἆ] ἐκπλήξεως ἐπιρρήματα. 115) τίς ὀδμὴ] ἴσως ὡς Ὠκεανίδες εὐωδίας ἔπνεον. αἰσθητὴ δὲ ἡ ὀδμή, οὐχὶ ὁρατή· διὸ ἀφεγγὴς φησί. 116) κεκραμένη] ἡμιθέων. 117) τερμόνιον] ἐπεὶ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος. ἢ οὗ ἐγὼ πέραν εἰμὶ δεδεμένος· ἐπὶ γὰρ ἄκρου προσδέδεται. 119) δεσμώτην] διὰ τοῦτο δεσμώτης ἐπιγέγραπται. 120) καὶ πᾶσι θεοῖς] καὶ αὐτοὶ γὰρ ὠργίζοντο Προμηθεῖ διὰ τὸ πῦρ. ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥᾷστα τὸ λοιπὸν εἶχον οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἔτι ἔθυον συνεχῶς. 124) κινάθισμα] κίνημα. 128) χορὸς ἐξ Ὠκεανίδων. μηδὲν φοβηθῇς] ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἐρῶν καὶ ἠρέσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ β'. ἔστι δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ ‚οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν'. ταῦτα δέ φασιν διὰ μηχανῆς ἀεροδονούμεναι. ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ ἐφ' ὕψους. ἐν ὅσῳ δὲ Ὠκεανῷ προσλαλεῖ, κατίασιν ἐπὶ γῆς.

πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων
μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

αἰαῖ αἰαῖ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ, δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟΡΟΣ

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ἀντ. α'
ὁμίχλα προσῇξε πλήρης
δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσᾳ
πέτραις προσαυαινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·

---

133) *ἡνίκα ἐπασσαλεύετο. διῇξεν ἄντρων μυχὸν] ὑπερβολὴ τοῦ φόβου, εἰ καὶ μέχρι τοῦ Ὠκεανοῦ ἔφθασεν.* **134)** *ἐκ δ' ἔπληξέ μου] ἀπεσείσατό μου τὴν αἰδῶ, οἷον τολμερότερον ἐφρόνησα ἐνθάδε παρεῖναι. θεμερῶπιν] θερμήν. ἐκ δὲ τούτου τὴν καλλίστην φησί.* **135)** *ἀπέδιλος] ‚γείτονες ἄζωστοι ἔκιον' (Hes. ἔργ. 345). ὄχῳ πτερωτῷ] ταῖς πτέρυξιν, δι' ὧν ἐπωχοῦντο οἱ ἱπτάμενοι.* **139)** *ἀκοιμήτῳ] γαληνώδει. πολυκοιμήτῳ, ἠρεμαίῳ, ἵνα τὸν ἀκαλαρρείτην δηλώσῃ. τέσσαρα δὲ ὑδάτων ἐγκώμια, τὸ ψυχρόν, τὸ λευκόν, τὸ ἡδύ, τὸ ἠρεμαῖον τῆς ῥεύσεως.* **143)** *ἄζηλον] χαλεπήν, κακόζηλον φυλακὴν βαστάσω, ὅ ἐστι φρουρήσω τὴν πέτραν.* **147)** *προσαυαινόμενον] ξηραινόμενον.* **148)** *ἀδαμαντοδέτοις] ἰσχυροδέτοις.* **149)** *οἰακονόμοι] κυβερνῆται τροπικῶς.*

νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίοις πελάσας, ὡς μήτε θεὸς
μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ

τίς ὧδε τλησικάρδιος στρ. β
θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον
δάμναται οὐδανίαν
γένναν· οὐδὲ λή-
ξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλά-
μᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κραταιαῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,

161. δίχα γοῦν ἑνός 162. ἀστραφῆ

---

150) νεοχμοῖς] νέοις, προσφάτοις. 151) τὰ πρὶν] τοὺς Τιτᾶνας καὶ τοὺς τούτων νόμους. 152) εἰ] ἀντὶ τοῦ εἴθε. 155) μήτε τις ἄλλος] καλῶς οὐκ ἐπήνεγκεν μήτε τις ἄνθρωπος· οὐ γὰρ ἐπέχαιρον οὗτοι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ συνέπασχον. 156) κίνυγμ'] ὥσπερ εἴδωλον κρεμάμενον ὑπὸ τὸν ἀέρα ἐπίχαρτα πεπονθὼς τοῖς ἐχθροῖς. 161) δίχα γε Διὸς] πλὴν Διός. 163) οὐρανίαν γένναν] τὴν Τιτανικὴν τὴν, ἐξ Οὐρανοῦ. 166) ἕλῃ] ἢ αὐτὸν καθέλῃ τις τῆς βασιλείας.

δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ. β
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων
χρή σε τέρμα κέλ-
σαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἤθεα
καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας

---

170) τὸ νέον βούλευμα] περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδος φησί. τὸ νεωστὶ μηχανώμενον κατ' αὐτοῦ. 171) ἀποσυλᾶται] ἀποσυληθήσεται. 172) πειθοῦς] πειθοῖ γὰρ ἢ βίᾳ πείθομεν, ὡς ὁ ποιητὴς (Il. ρ, 431) ‚πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ'. 176) ποινάς] τοῦτο τῆς μεγαλοφυΐας Αἰσχύλου καὶ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μετὰ λύσιν ποινὰς αἰτεῖν τὸν Δία. 180) ἐλευθεροστομεῖς] παῤῥησιάζῃ. 181) διάτορος] ὁ διατορεῖν δυνάμενος καὶ τιτρώσκειν. 182) δέδια] ἐγὼ ἀπορῶ, φησίν, εἰ ὅλως σε λύσει τῶν δεσμῶν, σὺ δὲ καὶ ποινὰς λαβεῖν ἀξιοῖς ὡς ἀγνοῶν τὸν Διὸς τρόπον. 183) κέλσαντ'] παυσάμενον· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν προσορμιζομένων νεῶν. 185) οὐ παράμυθον] οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον. παρὰ τὸ ‛ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν' (Il. θ, 463). 186) καὶ παρ' ἑαυτῷ] πάντα δικαίως οἰόμενος ποιεῖν. αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρέσκων καὶ δίκαιον νομίζων εἶναι ὅπερ ἂν βούληται πράττειν.

μαλακογνώμων ἔσται πόθ', ὅταν
ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

ΧΟΡΟΣ

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.
δίδαξον ἡμᾶς εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κρανοῖτο προὐτεθεσπίκει,

211. κραίνοιτο

---

191) ἀρθμὸν] φιλίαν. 193) πάντ' ἐκκάλυψον] τὴν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι τὸ περίεργον τοῦ γυναικώδους ἤθους προσέλαβεν. οὐκ ἂν γὰρ ὁ Ὠκεανὸς ἠξίωσεν ἐρωτῆσαι εἰδώς. 199) ἤρξαντο] τοῦτο συναπτέον „οἱ μὲν θέλοντες". 210) αἱμύλας] συνετάς. τὰς ἐμὰς δῆλον ὅτι. 210) πολλῶν ὀνομάτων] τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἕν ἐστιν, ὀνομασίᾳ δὲ πολυμερές.

ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερτέρους κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοὺς

223. τιμαῖς

217) προσλαβόντι] συναιρομένῳ τῇ μητρί. 224) τυραννίδι] ὅτι οἶδεν τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος. πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος „μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος". 225) μὴ πεποιθέναι] τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων. 226) ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ'] ὅπερ δὲ ἐρωτᾶτε, δι' ἣν αἰτίαν κολάζομαι, λέξω. 230) διεστοιχίζετο] διῄρει. 231) ταλαιπώρων] μισοπονήρως καὶ φιλανθρώπως τὸ ταλειπώρων προσέθηκεν. 235) ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'] τινὲς ἐτόλμησα, καὶ τὸ ἑξῆς μετὰ ἤθους. δύναται καὶ τολμῆς εἶναι, ὡς τιμῆς τιμήεις.

τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

ΧΟΡΟΣ

σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

θνητούς γε παύσας μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ

τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

ΧΟΡΟΣ

μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.

ΧΟΡΟΣ

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

246. φίλοισιν οἰκτρὸς

---

237) τῷ τοι] δύναται ἡ ἀντωνυμία ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἢ ‚τοι', ὡς ‚μή μοι μίμνε φίλον τέκος' (Il. χ, 38). 241) ἐῤῥύθμισμαι] ἐσταύρωμαι, ἐκτέταμαι. τῶν δὲ μέσων τὸ ῥυθμίζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν. 247) μή πού τι] ἐρωτηματικῶς. μὴ ἕτερον ἥμαρτες ἁμάρτημα; 253) φλογωπὸν] λαμπρόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ

τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟΡΟΣ

δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καίτοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη

---

256) *χαλᾷ*] *συνήθης αὐτῷ ἡ χαλᾷ φωνή.* 261) *ἀλλὰ μεθῶμεν*] *ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν* (Il. ά 400). 265) *ἠπιστάμην*] *τιμωρηθησόμενος.* 272) *τύχας*] *γρ. βλάβας. βούλεται γὰρ στῆναι τὸν χορόν, ὅπως τὸ στάσιμον ᾄσῃ.* 275) *πλανωμένη*] *οὐ γὰρ ἐπιμένει μοι ἡ λυπὴ ἐφ' ἑνί, ἀλλ' ἐπὶ διαφόροις ἀσχάλλω, καὶ τὰ*

πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟΡΟΣ

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ. καὶ νῦν ἐλαφρῷ
ποδὶ κραιπνόσυτον θᾶκον προλιποῦσ'
αἰθέρα θ' ἁγνόν, πόρον οἰωνῶν,
ὀκριοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ·
τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ' ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅ τι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι θέλω. ταὐτά τοι] ἡ περὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένη πημονὴ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις προσιζάνει. 279) ἐλαφρῷ ποδὶ] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν. 282) τῇδε] προσέθηκε τῇδε διὰ τὸν Καύκασον· οὐ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρά. πελῶ] ἐπέλασα (πελάσω?). 284) καιρὸν δίδωσι τῷ χορῷ καθῆκασθαι τῆς μηχανῆς Ὠκεανὸς ἐλθών. ὑπερβολῇ δὲ ἐχρήσατο, ὅπου γε Ὅμηρος οὐκ εἰσήγαγεν Ὠκεανὸν εἰς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν. ἐπὶ γρυπὸς δὲ τετρασκελοῦς ὀχεῖται. 286) τὸν πτερυγωκῆ] τὸν ταχὺν διὰ τῶν πτερῶν. 287) στομίων ἄτερ] οἷον χωρὶς ἡνίων αὐθαίρετον, οὐ βίᾳ. 291) μοῖραν: λείπει φιλίας. 294) χαριτογλωσσεῖν] μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαί σοι καὶ οὐκ ἔργοις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν [illegible]
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,

---

299) *πῶς ἐτόλμησας*] *δυσχεραίνει εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα μὴ ἐτήρησεν ὁ Ὠκεανός.* 307) *σκόπησον τὰ τῶν ῥητόρων καλὰ παρὰ πρώτοις εὑρεθέντα τοῖς τραγικοῖς.* 308) *ποικίλῳ*] *συνετῷ.* 309) *γίγνωσκε σαυτὸν*] *γνῶθι σαυτόν, ὡς ὁ ποιητής „φράζεο Τυδείδη καὶ χάζεο"* (Il. ε, 440). *γνῶθι σαυτὸν ὅτι ἥττων εἶ τοῦ Διός.* 314) *παιδιὰν εἶναι δοκεῖν*] *πείσῃ γὰρ χαλεπώτερα.* 316) *τῶνδε πημάτων*] *ἃ πάσχεις νῦν· γνωμικῶς δὲ φησί.* 320) *ταπεινὸς*] *λείπει θέλεις εἶναι.*

πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚΕΑΝΟΣ

πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ [redacted] ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς μ' ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλοις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·

---

322) ἔμοιγε χρ. διδασκάλῳ] ἐάν μοι μὴ πεισθῇς, βλάψεις σεαυτόν. 330) ζηλῶ σ' ὁθούνεκ'] θαυμάζω σε πῶς οὐδὲν πέπονθας ὑπὸ Διὸς συναλγῶν μοι. ἄλλως. ζηλῶ σε, φησίν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σαυτοῦ ποιήσας κεκόμισαι χάριν ἐξ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐάσω σε προσκροῦσαι Διὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. προγινώσκων δὲ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία ἀπείργει αὐτόν.

ὑ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' οὕνεκα
λοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
ἱρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
τηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ιοιν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
ν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάιον τέρας
ιατογκάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Ὑφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀνέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου,
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·

354. *πᾶσι δ' ἀντέστη*

---

345) *ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ*] *προμηθικῶς. οὐ γὰρ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν πολλοὺς αὐτῷ συνατυχεῖν βούλεται ὁ Προμηθεύς.* 350) *οὐκ εὐάγκαλον*] *δυσμεταχείριστον.* 351) *Κιλικίων*] *Κιλίκων.* 91. *οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος* [Pind. Pyth. 1, 30] *'τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον'.* 355) *συρίζων φόνον*] *οὐ μὴν ἐλεητὸς ὁ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ ποιητὴς φύσει τοῖς τεραστίοις ἐξαιρούμενος οἰ λεπτολογεῖται τὰ πράγματα.* 358) *ἄγρυπνον*] *ἄπαυστον, ἄσβεστον.* 362) *ἐφεψαλώθη*] *κατεκάη. φέψαλος γὰρ ὁ σπινθήρ. κἀξεβροντήθη*] *ἐξησθένησε τὴν δύναμιν, ὃν τρόπον οἱ ἐμβρόντητοι. οἱ δὲ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.* 364) *στενωποῦ*] *τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ διαιροῦντος Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν.*

κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔςτ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ

οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφυδῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

---

366) μυδροκτυπεῖ] χαλκεύει. μύδρος γὰρ ὁ πεπυρωμένος σίδηρος. 368) ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες] ἔνθεν ὁ Καλλίμαχος πυρίδειπνον φησί. ποταμοὺς δὲ πυρὸς τοὺς κατὰ Σικελίαν ῥύακας φησί, περὶ ὧν ἠκούομεν πάλαι. καὶ κατὰ τοὺς Ἱέρωνος χρόνους κατὰ τὸ μέσον ῥυέντες πολλὰ διέφθειραν χωρία, ὅθεν τό τε θεῖον καὶ τὰ πυρεῖα. γῆ γάρ ἐστι παρακείμενον ἔχουσα πῦρ, ὅ ἐστι κατὰ παράθεσιν τῆς γῆς. ἄλλο δέ ἐστι πῦρ τὸ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ὕδατος, ὃ ποταμοὺς πυρὸς ὁ Πίνδαρος καὶ Αἰσχύλος φασί. 369) λευροὺς] τοὺς πλατεῖς. 378) ‚λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἰᾶται νόσους. ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια' (v. Com. gr. vol. 4. p. 240). Ὅμηρος ‚ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις' (Il. ο, 393). 379) μαλθάσσῃ] ἀγαθύνῃ, καταπραΰνῃ. 380) καὶ μὴ — ἰσχναίνῃ βίᾳ] τοῦτο καὶ Ἱπποκράτης φησί ‚πέπονα φαρμακεύειν, μὴ ὠμά'. νῦν οὖν ἐν ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ ἐστι Ζεὺς καὶ οὐ πείσεται. 381) ἐν τῷ] ἐν τῷ προνοεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἐμὸν δόκει σὺ τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ἡ σή, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ

ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

385. δοκεῖν φρονεῖν 394. λευρὰν

---

383) κουφόνουν] ἄχρηστον. 385) ἔα με — νοσεῖν] ἔα με παρακινδυνεύειν ὑπὲρ σοῦ. ἄμεινόν μοί ἐστιν εὖ φρονοῦντα σοὶ δοκεῖν τοῖς ἔξωθεν ἀφρονεῖν. 388) θρῆνος] ὁ οἶκτος. 391) διδάσκαλος] τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν Δία. 392) στέλλου] ἀντὶ τοῦ εὐλαβήθητι. 393) ὁρμωμένῳ μοι] ἄτοπον ἦν τὴν πάντων γένεσιν (Il. ξ, 201. 246) χρονίζειν ἐπὶ τῆς κινήσεως, εἰ καί τις ἥλιον εἰσαγαγὼν ἐπὶ πολὺ τὸν κόσμον ἀνήλιον εἴασε. δεῖ οὖν μεμετρημένως τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι.

ΧΟΡΟΣ

στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, στρ. α'
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων
ῥαδινῶν λειβομένα ῥέος παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'
ἰδίοις νόμοις κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα ἀντ. α'
μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαι-
οπρεπῆ .... στένουσα τὰν σὰν
ξυνομαιμόνων τε τιμάν,
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς
'Ασίας ἕδος νέμονται,
μεγαλοστόνοισι σοῖς πή-
μασι συγκάμνουσι θνατοί.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β'
παρθένοι, μάχαις ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν,

399. δ' om. **400.** δ' εἰβομένα **408.** δακρυχέει suppl.

---

397) τὸ στάσιμον ᾄδει ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς. τύχας] λείπει τὸ ἕνεκα. 400) ῥέος] ῥεῦμα, παρὰ τὸ ῥέω ῥέος, ὡς κλέπτω (κλέπω?) κλέπος οἴχεται (οἴχηται?) τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων. 405) αἰχμὰν] τὴν βίαν. καὶ Πίνδαρος (Pyth. 1, 8.) αἰχματὰν κεραυνὸν τὸν βίαιον λέγει. 407) μεγαλοσχήμονα] μεγάλου σχήματος οὖσαν. 411) 'Ασίας] ἀναχρονισμός. οὔπω γὰρ ἦν ἐποικισθεῖσα τοῖς Ἕλλησιν ἡ 'Ασία. 413) συγκάμνουσι] σὺν ἡμῖν κάμνουσιν. 415) παρθένοι] αἱ 'Αμαζόνες.

Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, ἀντ. β'
ὑψίκρημνον οἳ πόλισμα,
Καυκάσου πύλας, νέμονται,
δάϊος στρατός, ὀξυπρῴ-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

μόνον δὲ πρόσθεν ἐν πόνοις στρ. γ'
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύ-
μαις εἰσιδόμαν θεῶν
Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταιόν,
ὃς γᾶν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστεγάζει.

βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων ἀντ. γ'
. . . . . .
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἁγνορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,

419. Σαρματᾶν

---

419) ἄρειον] τὸ ἀρήιον. Ἀραβίας] πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνῴκισεν; ἢ ἐπεὶ Στράβων φησὶ Τρωγλοδύτας οἰκεῖν μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας, οἵ εἰσιν Ἄραβες; (v. Vindic. Strab. p. IX.) 421) λείπει ὁ καί. 422) νέμονται] οἱ Κόλχοι. 430) νώτοις ὑποστενάζει] λείπει ἔχων· ἢ μετὰ στεναγμοῦ φέρει. 431) βοᾷ] τῇ βοῇ. 432) στένει] ἀπ' εὐθείας τῆς τὸ στένος. 434) ἁγνορύτων] καθαρὸν ῥεῦμα ἐχόντων. 436) μή τοι χλιδῇ] σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ, ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ (Il. ά, 511) πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν.

ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δέ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ᾖσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.

458. φύσεις

---

438) προσηλούμενον] ὑβριζόμενον· ὅθεν καὶ Ἀρκάδες προσέληνοι· ὑβρισταὶ γάρ. 440) τίς] διὰ τὸ συμβαλέσθαι Διὶ κατὰ τῶν Τιτάνων. εἰ δὲ Ζεὺς ἀπένειμεν ἑκάστῳ θεῷ τιμήν, σχεδὸν οὐ Διός, ἀλλὰ Προμηθέως τὸ κατόρθωμα. 442) τἀν βροτοῖς δὲ πήματα] ἃ εἶχον πήματα πρώην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι. 444) ἔννους] ἔμφρονας. ἐπηβόλους] ἐπιτευκτικούς, ἐπιτυχεῖς. 447) τὸ παροιμιῶδες ἐξηγεῖται „νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει". 450) ἔφυρον] ἐν ταραχῇ ἔζων. 451) προσείλους] πρὸς ἥλιον ὁρῶντας. καὶ Εὔπολις „αὐλὴ πρόσειλος". ᾖσαν] τοῦ ᾔδεσαν συγκοπή. οὐ ξυλουργίαν] οὐ ξύλων ἐργασίαν. 452) ἀήσυροι] οἱ πτερωτοὶ ἢ κοῦφοι. 454) οὔτε τέκμαρ] οὐ διεγίνωσκον διὰ τῶν ἄστρων τοὺς καιρούς. 458) δυσκρίτους] δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους· οἷον Ὠρίων ὅτι δύνων χειμῶνα ποιεῖ. 459) τούτων τὴν εὕρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆψεν, ἴσως δὲ κἀκείνῳ Προμηθέως.

καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ', ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ', ὑφ' ἅρμα τ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ

πέπονθας αἰκὲς πῆμ' ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλάνῃ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγώ σφισιν

461. μνήμης ἁπάντων ib. ἐργάνην 472. φρενῶν, 473. 74. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον πεσών, κακοῖς ἀθυμεῖς

466) ἵππους] τὸ γὰρ ἐποχεῖσθαι ἵπποις πλουσίων ἐστίν. 468) ναυτίλων ὀχήματα] τὰς ναῦς. 472) πέπονθας αἰκὲς πῆμ'] τοῦτο διὰ τὸ φιλονεικῆσαι Διί. μεσολαβοῦσι δὲ αἱ τοῦ χοροῦ τὴν ἔκθεσιν τῶν κατορθωμάτων, διαναπαύουσαι τὸν ὑποκριτὴν Αἰσχύλου. 480) πιστόν] τὸ διὰ πόσεως, παρὰ τὸ πίω καὶ πίσω ῥῆμα. 481) κατεσκέλλοντο] κατεσκελετεύοντο, κατεφθίνοντο.

ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ ξυνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν . . .
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά, καὶ μακρὰν
ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
ὥδωσα θνητούς, καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'. ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς

497. *ὀσφὺν*

---

484) *ἐστοίχισα*] *κατὰ στοῖχον ἔδειξα· πολλὰ γὰρ εἴδη μαντικῆς, εἰκαστικόν, ἐπιπνευστικόν, ἀστρονομικόν.* 485) *κἄκρινα*] *ὅσα ἀληθῆ καὶ ὅσα οὔ.* 487) *ἐνοδίους*] *τοὺς ἐξ ὑπαντήσεως.* 492) *συνεδρίαι*] *ὁμόνοιαι.* 493) *σπλάγχνων τε λειότητα*] *τὴν διὰ σπλάγχνων σκέψιν.* 494) *δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν*] *εὐπρόσδεκτα θεοῖς.* 496) *κῶλα συγκαλυπτὰ*] *τὰ μηρία πῶς δεῖ καλύπτειν.* 497) *ὀσφῦν*] *εὐκίνητος γὰρ οὖσα καὶ σπέρματα ἔχουσα θύεται τοῖς θεοῖς· ἀφ' οὗ καὶ κλόνις ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον.* 498) *ὥδωσα*] *εἰς γνῶσιν καὶ ὁδὸν ἤγαγον.* 499) *ἐξωμμάτωσα*] *ἐξελάμπρυνα.* Gl. *ἐπάργεμα*] *τυφλά.* Gl. *ἐξωμμάτωσα — ἐπάργεμα*] *τὰς διὰ πυρὸς μαντείας τυφλὰς οὔσας καὶ οὐ φαινομένας βλέψαι ἐποίησα καὶ ἐφανέρωσα. ἐπάργεμα δὲ κυρίως τὰ λευκωματισθέντα, παρὰ τὸ ἀργόν.*

φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟΡΟΣ

μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

ΧΟΡΟΣ

τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟΡΟΣ

τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟΡΟΣ

τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

504. φλῦσαι

---

507) καιροῦ πέρα] τοῦ δέοντος πέρα. 510) λυθέντα] ἀφ' ὧν λέγεις καὶ λυθήσῃ καὶ πλέον Διὸς ἰσχύσεις. 511) οὐ ταῦτα ταύτῃ] οὐ ταῦτα οὕτως πέπρωται, ἵν' ἡ τελεσφόρος Μοῖρα ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κράνῃ καὶ πληρώσῃ, ὅ ἐστιν, οὕτω μοι λυθῆναι μεμοίραται. ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος. 515) ἀνάγκης] τίς. τῆς ἀνάγκης κρατεῖ καὶ δεσπόζει; 517) τούτων ἄρ' ὁ Ζεύς] εἰ θέλει σε πρὸ μοίρας λῦσαι, οὐ δύναται ὁ Ζεὺς τοῦτο ποιῆσαι. 518) οὔκουν] προαναφωνεῖ τὸν ἔρωτα Θέτιδος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

ΧΟΡΟΣ

ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟΡΟΣ

μηδάμ' ὁ πάντα νέμων στρ. α'
θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι
καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

ἁδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α'
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον ......

533. μάλα μοι τοῦτ'

---

520) ταῦτ' οὐκέτ'] εἰ κρατήσει εἴτε μή. 521) ξυναμπέχεις] ἐν σαυτῷ κρύπτεις. 522) ἄλλου λόγου] τῷ ἑξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους. 524) ὅσον μάλιστα] ὅσον δυνατόν. 526) μηδάμ' ὁ πάντα νέμων] ὁ πάντα διοικῶν Ζεὺς μηδέποτε ἀντίπαλον κράτος ποιοῖτο τῇ ἐμῇ γνώμῃ, ἀντὶ τοῦ μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο. 529) ἐλινύσαιμι] παυσαίμην. 530) θοίναις] θυσίαις, ἑορταῖς. 534) τόδ'] τὸ τιμᾶν θεούς. 536) ἡδύ] καλὸν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀγαθὰ ἐλπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν. 539) ἀλδαίνουσαν] αὔξουσαν. 540) φρίσσω δὲ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις· ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τίς ἀλκά; στρ. β'
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν *δέδεται* γένος ἐμπεποδισμένον; οὔπω
τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ. ἀντ. β'
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
τόδ', ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἕδνοις
ἄγαγες Ἡσιόναν
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

557. λέχος εἰς δον

---

543) σέβει θνατούς] φιλάνθρωπος εἶ. 545] φέρ' ὅπως] λείπει ἐγένετο. φέρ'] δεῦρο δὴ καὶ σκόπησον ὅτι ἡ χάρις, ἣν ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις, ἄχαρις ἦν καὶ ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη. πῶς γὰρ θεῷ βοηθήσει ἄνθρωπος; 546) οὐδ'] οὐ προεσκόπησας ἀσθενέσι χαριζόμενος. 549) ἰσόνειρον] σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι κατὰ Πίνδαρον (Pyth. 8, 136). 550) ἀλαὸν γένος] ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος. ἐμπεποδισμένον] λείπει ἔστιν, ἵν' ᾖ ἐμπεπόδισται. 551) τὰν — ἁρμονίαν] τὴν εἱμαρμένην. Διὸς ἁρμονίαν] ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τι τῆς εἱμαρμένης ὄνομα Διὸς ἁρμονίαν εἶπε. 555) τὸ διαμφίδιον: διὰ παντὸς κεχωρισμένον, ἐναντίον τῷ νῦν. τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ᾔδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρῆνον. 559) ἰότατι] πορείᾳ, παρὰ τὸ ἰέναι, τῇ συνόδῳ. 561) πείθων δάμαρτα: ἕδνοις πείθων τὴν ἐσομένην σοι δάμαρτα κοινόλεκτρον. ἢ τὴν κοινόλεκτρον τοῦ Ὠκεανοῦ Τηθὺν πείσας.

ΙΩ

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας
ποινὰς ὀλέκει; σήμηνον ὅπῃ
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἃ ἅ, ἔα ἔα.
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος, προῳδό
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευε δᾶ,
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγεῖ, πλανᾷ
τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας στρ.
ὑπνοδόταν νόμον·
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσι

562) *τίς γῆ, τί γένος*] τὸ τῆς Ἰοῦς ἐπεισόδιον μονῳδεῖ μέν, ἔχει δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον συναφές, ὅτι μαντεύεται αὐτῇ ὁ Προμηθεὺς ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἔσται ιγ', ὅς αὐτῷ χρόνῳ ἐπαμυνεῖ. ἄλλως τε καὶ αὐτὴ ὑπὸ Διός φησιν ἠδικῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. 563) *ἐν πετρίνοισιν*] τοῖς ὀρείοις. 567) ἐμμανὴς οὖσα ὑπὸ τοῦ οἴστρου φαντάζεται. *χρίει*] κεντρίζει. 568) *ἄλευ ἃ δᾶ*] γράφεται Ἀλευάδαι πατρωνυμικῶς ἀπὸ τοῦ Ἀλεύας. ἢ ὃν δεῖ φυλάξασθαι. τινὲς οὕτως, ἄλευ ἃ δᾶ· ἄλευ (ἄλευε?), ἀναχώρει, ἔκκλινε· τὸ δὲ ἃ δᾶ, ὦ γῆ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δῆν (γᾶν?) καὶ δᾶν φασιν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον. 569) *εἰσορῶσα*] φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον πτοουμένη. 574) ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ διὰ τὸ νηστεύειν. *ὀτοβεῖ*] ἀντὶ τοῦ ἠχεῖ. *δόναξ*] ἡ σῦριγξ. *ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος*] Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ᾄδοντα αὐτὸν εἰσάγει. εἰπὼν δὲ αὐτὸν βούταν, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ. αὐλοῦσι γὰρ ἑπόμενοι τοῖς ποιμνίοις οἱ βουκόλοι. 575) *ὑπνοδόταν νόμον*] ἴσως ὑπνοποιόν τι μέλος πρὸς ἑσπέραν αὐλούμενον. φησὶ δὲ ὅτι ἑσπέρα ἐστὶν ἤδη. ἐγὼ δὲ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι.

τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν
πημοσύναις; ἒ ἔ,
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις
δάκεσι δὸς βοράν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων, ἄναξ.
ἅδην με πολύπλανοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βουκέρω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις, εἰπέ μοι ἀντ.
τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ'
ἔτυμα προσθροεῖς·
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ

579) εὑρὼν] παρὰ τὸ „ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ" (Il. ἑ, 374). οὐ δι' ἀκοῆς τι μαθὼν φαῦλον περὶ ἐμοῦ. 581) παράκοπον] παρακεκομμένην μέρος τοῦ νοῦ. 585) ἅδην] ἱκανῶς. 586) γεγυμνάκασιν] παρήλασαν (περιήλασαν?). 590) τῆς Ἰναχείης] διὰ τοῦ τὸν πατέρα αὐτῆς ὀνομάσαι ἐνέφηνε τὸν μάντιν, ὡς καὶ παρὰ Ὁμήρῳ (Od. λ', 100) ὁ Τειρεσίας „νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ". 592) στυγητὸς] διὰ τὸν ζῆλον στυγητή. 595) ἐτήτυμα προσθροεῖς] ἐτύμως προσφωνεῖς. 596) θεόσυτόν τε νόσον] τὸν Διὸς ἔρωτα.

μαραίνει με χρίουσα κέντροις . . . .
φοιταλέοις, ἒ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυντος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσδαιμόνων
δὲ τίνες, οἵ, ἒ ἔ,
οἵ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου.
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.

ΙΩ

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

ΙΩ

οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.

598] φοιταλέοις] μανικοῖς. 599) νήστισιν] νηστευτικαῖς. 600) Ἥρας] τοῖς τῆς Ἥρας. 601) δυσδαιμόνων δὲ τίνες] τίνες ὅλως τῶν δυσδαιμόνων μογοῦσιν οἷα ἐγώ; τινὲς οὕτω, δυσδαιμόνων δὲ τίνες, ἵνα λείπῃ τὸ παῖδες. 612) δοτῆρ'] δεῖ προσθεῖναι τὸ ᾱ τῷ δοτῆρα διὰ τὴν τομήν. 614) τοῦ δίκην] τίνος ἕνεκα τιμωρῇ. 616) δωρεὰν] δωρεὰ ἐπὶ συμφορᾶς. καὶ Ἀρχίλοχος „κρύπτωμεν [δ'] ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος δῶρα".

ΙΩ

σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.

ΙΩ

ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ

καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ

μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.

ΙΩ

μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.

628. θράξαι 629. μασσόνως ἢ 'μοὶ

---

618) ὤχμασε] ἔδησεν, παρὰ τὸ ἔχειν ἔχεμα ἔχμα. 621) τοσοῦτον] διὰ τὸ μὴ ταυτολογῆσαι. 623) τίς — ἔσται] τίς χρόνος εἰς τὸ πέρας ἔσται; 624) τὸ μὴ — κρεῖσσον: Ἐπικούρειόν ἐστι δόγμα ἀναιροῦν τὴν μαντικήν· εἱμαρμένης γάρ, φησί, πάντα κρατούσης πρὸ καιροῦ λελύπηκας, ἢ χρηστόν τι εἰπὼν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ ὅτι ‚ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται'. 628) θρᾶξαι] ταράξαι. 629) ἐμοὶ γλυκύ] τὸ ἀκούειν.

ΧΟΡΟΣ

μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπη μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ

οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύει δαρόν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος

631) *μήπω γε*] τοῦτο ἅμα καὶ ἀφανίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς καὶ Προμηθέα παραμυθούμενος, ὅπως γε μεταξὺ τά τε Ἰοῦς ῥηθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξαλλαγὴ τῆς τάξεως νεαροποιήσῃ τοὺς ἀκούοντας. 639) *τριβὴν*] διαγωγήν, διήγησιν ἀξίαν ἔχειν τὸ εἰπεῖν. 642) *ὀδύρομαι*] γρ. αἰσχύνομαι. 644) *διαφθορὰν μορφῆς*] ὃ μάλιστα λυπεῖ γυναῖκα, τὸ τῆς ἀμορφίας. 647) *ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη*] λείπει τάδε λέγουσαι. 650) *συναίρεσθαι Κύπριν*] συνουσιάσαι. 651) *μἀπολακτίσῃς*] ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων.

τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλῃσε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τ' ἐς ἀκτήν· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς

670. κἀπέκλεισε   676. Κεγχρείας

---

652) ἀλλ' ἔξελθε] παρὰ τὸ ‚ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι' (Od. ζ' 51). 669) Λοξίου μαντεύμασιν] ἀνεχρόνισεν· οὔπω γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον. 674) ὀξυστόμῳ] ὀξέως δάκνοντι· μόνον δὲ τὴν ὄψιν μετεβλήθη εἰς βοῦν. 676) Κερχνείας ῥέος] Κέρχνη κρήνη Ἄργους· τὸ ἀπὸ Κέρχνης κατιόν, ὅ ἐστιν ὄρος. καὶ ἡ ἄκρα δὲ ὄρος.

ὅσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδια μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ

ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
οὐπώποτ' οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λύματ' ἀμφήκει σὺν κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ ἰώ, μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟΡΟΣ

λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε

---

684) μηδέ μ' οἰκτίσας] „μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρου, ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον" (Od. γ', 97). 685) νόσημα γὰρ] ὡραῖον. γνώμη. 686) συνθέτους] τοὺς ψευδεῖς. 687) ἄπεχε] σιώπα. 689) δυσθέατα] διότι βοῦς ἦν. οὐδ' ὧδε] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ηὔχουν. 692) ἀμφήκει] ὀξεῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους, τροπικῶς. 696) πρό γε στενάζεις] πρὶν ἢ σε μαθεῖν τὰ λοιπὰ δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα.

τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
τρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή·
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβαλοῦσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν

717. lacuna unius versus post ψευδώνυμον **722.** ὑπερβάλλουσαν

---

705) σύ τ'] ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν. 707) πρῶτον] ἀποφέρεται συνήθως εἰς τὸ διαγράφειν ὄρη, ποταμούς, καὶ τὰ τοιαῦτα γνωστὰ καὶ ἄγνωστα. 710) εὐκύκλοις ὄχοις] ἐν ταῖς εὐτρόχοις ἁμάξαις. 711) ἐξηρτημένοι] τοὺς ὤμους δηλονότι. 712) ἀλιστόνοις] ὑπὸ ἁλὸς τινασσομέναις. μὴ δι' ὀρεινῶν, φησί, τόπων πορεύου, ἀλλὰ δι' ἐναλίων. (Γύποδας: ἔθνος. ἀντὶ τοῦ γηγενεῖς. τινὲς γυμνίποδας.) 716) πρόσπλατοι] προσπελαστοί. ἀδικοῦνται γὰρ οἱ ἐκεῖσε ἀφικνούμενοι. 717) ποταμὸν] τὸν Ἀράξην, παρὰ τὸ ἀράσσειν καὶ ἠχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ. 719) ὀρῶν] τῶν ἄκρων. 722) κορυφὰς] τὰς τοῦ Καυκάσου. 723) Ἀμαζόνων στρατὸν] ὡς τὸ πρῶτον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκουσῶν.

ἵξει στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυραν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος,
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος· οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

ΙΩ

ἰώ μοί μοι, ἒ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

---

726) *Σαλμυδησία γνάθος*] ὡς τὸ ‚πολέμου στόμα' (Hom. Il. κ', 8) διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπῖπτον καταναλίσκειν. διὰ τὸ σχῆμα τοιοῦτον γνάθου ὀνείας ἔχειν τὴν θάλασσαν ταύτην. **728)** *αὗται*] αἱ Ἀμαζόνες ὡς γυναῖκες γυναῖκά σε ὁδηγήσουσιν. **730)** *Κιμμερικὸν*] τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορόν φησιν, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης. **731)** *αὐλῶνα*] φάραγγα. **733)** σημείωσαι περὶ Βοοσπόρου. **741)** *μηδέπω 'ν προοιμίοις*] ὅσα ἤκουσας, ὡς προοίμιον ἀκούειν σε χρή· ἢ μηδ' ὅλον τὸ προοίμιον δι' αὐτῶν πεπληρῶσθαι. **742)** *ἰὼ μοί μοι*] ἐπὶ τοῖς ῥηθησομένοις δυσχεραίνει ἡ Ἰώ. **743)** *κἀναμυχθίζει*] ποιᾶς φωνῆς καὶ στεναγμοῦ εἶδος. **746)** *πέλαγος*] πέλαγός ἐστι πλῆθος τῶν ἐσομένων αὐτῇ κακῶν.

ΧΟΡΟΣ

ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν μοι πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ

ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἥδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ

πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

---

757) ἦ γάρ] ὡς ἀπιστοῦσα ἐρωτᾷ. 762) κενοφρόνων] οὐκ εἰδὼς γὰρ λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν ἐκβάλλοντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

ΙΩ

ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ

θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.

ΙΩ

ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ

οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.

ΙΩ

τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ

πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ

ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

καὶ μηδὲ σαυτῆς γ' ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ

μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.

---

763) εἰ μή τις] σοὶ τῷ λέγοντι καὶ ἐμοί. 765) θέορτον ἢ βρότειον] ἅμα ζηλοῦσα ἐρωτᾷ. 768) ἣ τέξεται] οὐχ ἡ Ἥρα. 775) εὐξύμβλητος] ἐμοὶ οὐ νοητή.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

δυοῖν λόγοιν 'σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ

ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

δίδωμ'. ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ

τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς ....
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔτε νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,

793. 94. ἵνα Φορκυνίδες

---

789) δέλτοις φρενῶν] καὶ Πίνδαρος (Ol. 10, 3) ‚πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται'. 790) ἠπείρων ὅρον] τὸν Τάναϊν ποταμόν ‚Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζων' (Dionysius Per. 14). 793) πρὸς Γοργόνεια] τερατεύεται. Κισθήνης] Κισθήνη πόλις Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας. 794) δηναιαὶ] αἱ γραῖαι. 795) κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι] τοῦτο κατὰ διαδοχὴν εἰς χεῖρα λαμβάνουσαι ἐφύλασσον.

δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς·
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ

εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,

---

801) τοιοῦτο] ὅ σε δεῖ φυλάξαι. φρούριον] καταγωγήν, ἣν ὀφείλεις φυλάξασθαι. 803) μεταπλασμός γρῦπας] πρῶτος Ἡσίοδος ἐτερατεύσατο τοὺς γρῦπας. 804) μουνῶπα] μονόφθαλμον. 805) Ἀριμασπὸν] Σκυθικόν. 806) Πλούτωνος πόρου] τοῦ πλουσίου ποταμοῦ Αἰθιοπίας οὕτως λεγομένου ἀπὸ τοῦ πολὺν εἶναι ἐχεῖ χρυσόν. 809) ποταμὸς Αἰθίοψ] ὁ Νεῖλος. 811) καταβασμόν] καταβασμὸς ὄρος διορίζον Λιβύην καὶ Αἴγυπτον. Βυβλίνων ὀρῶν] ἀπὸ τῆς γενομένης παρ' αὐτοῖς βύβλου ἔπλασεν τὰ Βύβλινα ὄρη. 815) κτίσαι] ἀντὶ τοῦ οἰκίσαι. 816) ψελλὸν] ἄσημον, ἄναρθρον. 817) ἐπαναδίπλαζε] ἐπανερώτα. 819] παρειμένον] ὃ παρῆκας.

λέγ᾽· εἰ δὲ πάντ᾽ εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν᾽ αἰτούμεσθα· μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ᾽ ἀκήκοεν,
ὅπως δ᾽ ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ᾽ ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ᾽ αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ᾽ εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ᾽ ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ᾽ ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ᾽ ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ᾽ ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ᾽ ἔσεσθαι—τῶνδε προσσαίνει σέ τι—
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ᾽ οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ᾽ ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ᾽ ὑμῖν τῇδέ τ᾽ ἐς κοινὸν φράσω,

822. ἥνπερ 835. ἔσεσθαι, εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·

---

821) ἡμῖν αὖ χάριν] φιλανθρώπως αἱ Ὠκεανίδες ἡγοῦνται χάριν ἰδίαν τὸ ἀκοῦσαι τῆς λύσεως αὐτοῦ. 830) τὴν αἰπύνωτον] τὴν ὑψηλόνωτον, ἢ τὴν τραχεῖαν, παρὰ τὸ αἶπος. 832) αἱ προσήγοροι] αἱ ἔμφωνοι. 833) ὑφ᾽ ὧν] τῶν δρυῶν. 835) προσσαίνει] ὑπομιμνήσκει σε. 837) κόλπον Ῥέας] καὶ Ἀπολλώνιος (Argon. 4, 327) Κρονίην ἅλα τὸν Ἰόνιόν φησιν, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο. 843) τοῦ πεφασμένου] τοῦ φανεροῦ. ἀντὶ τοῦ καὶ τὰ κρυπτὰ εἶδεν ἡ ἐμὴ φρήν.

ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα ....
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ' ἐς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ

860. inter δέξεται et θηλυκτόνῳ duorum hemistichiorum lacuna
864. ἐπ'

---

846) τῆς νυκτός. Κάνωβος] ἀναχρονισμός. 847) προσχώματι] τῷ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐτησίῳ προσθήματι τοῦ χώματος. προσχώματι] ἐν ὑψηλῷ γάρ ἐστιν. 848) ἔμφρονα] ἀνθρωπόμορφον. 849) ἀταρβεῖ] ἀφοβοποιῷ. 850) γεννημάτων] ἢ τῶν ἐκ Διὸς γεννηθέντων, ἢ τῆς Διὸς ἐπαφήσεως. 851) κελαινὸν] μελάντεροι γάρ εἰσιν οἱ Αἰγύπτιοι. 853) πεντηκοντάπαις] Δαναός. πέμπτη] αἱ Δαναοῦ θυγατέρες. πέμπτη δὲ οὕτως· Ἐπάφου Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναός, οὗ αἱ ν' θυγατέρες. 857) πελειῶν] πελείας τὰς νύμφας φησὶν (ἀφροδισιακὸν γὰρ τὸ ὄρνεον), τοὺς δὲ νυμφίους κίρκους διὰ τὸ ἁρπακτικόν. 859) φθόνον δὲ σωμάτων] αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτοῖς. 861) νυκτιφρουρήτῳ] τῷ νυκτὸς ἐπιτηρήσαντι. νυκτὸς γὰρ αὐτοὺς εἷλον.

κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς,
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς θεῶν·
ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ

ἐλελεῦ, ἐλελεῦ, ὑπό μ' αὖ σφάκελος
καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσ',
οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής.
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

870. δὲ

---

869) βασιλικὸν] τὸν Ἄβαντα. 875) ὅπως δὲ χὤπῃ] ὅπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἣν αἰτίαν λυθήσομαι, πολλοῦ λόγου ἂν εἴη τοῦτο. 877) ἐλελεῦ] θρηνῶδες ἐπίφθεγμα. σφάκελος] σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. 880) οἴστρου δ' ἄρδις] ἡ ἀκμὴ τοῦ πάθους. ἄπυρος] ἡ πολύπυρος διὰ τὸ σφοδρὸν πάθος. ἢ πῦρ μὴ ἔχουσα. 881) κραδία δὲ φόβῳ] ἀντὶ τοῦ παράφρων γίνεται ὑπὸ τοῦ φόβου. 882) τροχοδινεῖται] οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι. 883) δρόμου] τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. 884) γλώσσης ἀκρατής] ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τῆς γλώττης, ἀλλὰ παίουσα (πταίουσα?). 885) θολεροὶ δὲ λόγοι] τεταραγμένοι δὲ λόγοι ὡς ἔτυχε προσπαίουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι, τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ ὀδύνης πολλὰ λαλῶ.

ΧΟΡΟΣ

ἦ σοφός, ἦ σοφὸς ἦν ὃς στρ. α'
πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσ-
σᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

μήποτε μήποτέ μ', ὦ Μοῖ- ἀντ. α'
ραι .... λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.

ἐμοὶ δέ γ' ὅτε μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, στρ. β'
ἄφοβος, οὐδὲ δέδια, μηδὲ
κρεισσόνων θεῶν ἔρως
ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.

ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα ἀντ. β'
πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·

902. του με add. post μηδὲ **904.** προσδράκοι ὄμμ' ἄφυκτον.

---

888) ἐβάστασε] ἐδοκίμασεν· ‚ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντῃ' (Od. φ', 405). 890) ὡς τὸ κηδεῦσαι] καὶ Πίνδαρος (Pyth. 2, 64) ‚χρὴ δὲ καθ' ἑαυτὸν παντὸς ὁρᾶν μέτρον. εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότητ' ἀθρόαν ἔβαλον'. καθ' ἑαυτὸν] κατὰ τὰ ἴδια μέτρα. 891) διαθρυπτομένων] ἐντρυφώντων. 898) ἀστεργάνορα] ἣν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ. ἢ τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην. 899) γάμῳ] ἅμα τῷ γάμῳ· λείπει γὰρ τὸ ἅμα. 901) ὁμαλὸς] ἴσος. 902) μηδὲ κρεισσόνων] μηδὲ ἐπίδοι με ὁ ἔρως κρεισσόνων θεῶν, ὅς ἐστιν ἄφυκτον ὄμμα. 905) ἀπόλεμος] ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος. ἄπορα πόριμος] πόριμος αὐτοῖς.

τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστός, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντάς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟΡΟΣ

σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

919. *τινάσσων χειρὶ πυρπνόον*

---

917) *χῷ τρόπῳ*] *καὶ ᾧ τρόπῳ.* 918) *πεδαρσίοις κτύποις*] *τῇ βροντῇ καὶ τῷ κεραυνῷ.* 921) *οὐκ ἀνάσχετα*] *μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι.* 923) *ἐπ' αὐτὸς αὐτοῦ*] *τὸν τεχθησόμενον ἐξ αὐτοῦ.* 930) *ἐπιγλωσσᾷ*] *τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς. ἐποιωνίζῃ κατὰ τοῦ Διὸς ἃ βούλει γενέσθαι αὐτῷ. ἐπιγλωσσᾷ Διός*] *κατὰ ἐρώτησιν.*

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ

καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΧΟΡΟΣ

πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ

ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὃ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.

ΧΟΡΟΣ

οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ

σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' ἐς θεούς, τὸν ἡμέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους

936. τοῦδέ γ' ἀλγίω 947. εἰς

937) ὃ δ' οὖν ποιείτω] οὕτως ὑπερηφάνως καὶ ἀφόβως εἶπεν. 939) θῶπτε] θώπευε. 943) τρόχιν] ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ τρέχειν. 947) ἐφημέροις] τοῖς ἀνθρώποις.

αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε, μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡΜΗΣ

τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ

κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.

967. κατούρισας

---

952) *μηδέ μοι διπλᾶς*] ὅ ἐστι μὴ κάματόν μοι διπλοῦν προξενήσῃς δεύτερόν με ποιῶν ὑποστρέψαι. **954)** *τοῖς τοιούτοις*] τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ. **959)** *δισσοὺς τυράννους*] πρώτους τοὺς περὶ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυνόμην, δεύτερον τοὺς περὶ Κρόνον. πέργαμα δὲ ἁπλῶς τὰς οὐρανοῦ ἀκρωρείας. κατεχρήσατο δέ. **963)** *πολλοῦ*] πολλοῦ με δεῖ πρὸς τὸ ταρβεῖν, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός. σημείωσαι τὸ πολλοῦ γε δεῖ καὶ πολλῷ γε καὶ δέω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡΜΗΣ

χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ

ἦ καμὲ γάρ τι ξυμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ

κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ

εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὤμοι.

ΕΡΜΗΣ

τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡΜΗΣ

καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

---

973) χλιδᾶν] τρυφᾶν, ἀνίεσθαι. 978) ὅσοι παθόντες] συνῆλθον γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων. 979) κλύω σ' ἐγὼ] ἐξ ὧν λέγεις. 982) τόδε] τὸ οἴμοι λέγειν. 983) ἀλλ' — χρόνος] κἀκεῖνος οὖν μαθήσεται τὸ στενάζειν. 984) καὶ μὴν] σὺ δὲ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου παιδεύῃ. 985) σὲ γὰρ] ὁ νοῦς· καλῶς λέγεις με

ΕΡΜΗΣ

ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ

ἐκερτόμησας δῆθεν ὥστε παῖδά με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ

ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ

τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον

μὴ φρονεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπηρέτῃ σοι ὄντι οὐκ ἂν διελέχθην. 987) καὶ μὴν ὀφείλων] τοῦτο ἐν εἰρωνείᾳ. 994) αἰθαλοῦσσα] γρ. αἰθεροῦσσα. 995) λευκοπτέρῳ] λευκῇ καὶ ταχείᾳ. 998) ὦπται] τεθεώρηται.

γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διός δέ σοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν

1008) τοῦ παντὸς δέω] εἰς τὸ ποιῆσαι τοῦτο. 1013) σφοδρύνει] θρασύνῃ. σόφισμα τὴν προαγόρευσιν τῆς ἐκπτώσεως. ἀσθενεῖ καὶ ἀδήλῳ. 1015) οὐδενὸς μεῖον] ἴσον ἐστὶ τῷ μηδενί. 1018) ὀκρίδα] τραχεῖαν. 1021) πετραία δ' ἀγκάλη] τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτρας. ἀγκάλη] χάσματος γενομένου μετέωρος ἔσῃ κρεμάμενος τῶν χειρῶν. 1025) ῥάκος] τὸ δέρμα. 1026) ἄκλητος] ἄκλειστος. 1027) κελαινόβρωτον] τὸ μελαινόμενον ἐκ τῆς βρώσεως. 1029] πρὶν ἂν] ὡς τοῦ βοηθοῦντος ταῦτα πεισομένου.

Ἅιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟΡΟΣ

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
ξυγχώσειεν τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρων διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν ἀνάγκης στερεαῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ

τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων

1046) *πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος]* ἡ ἑλικοειδὴς τοῦ πυρὸς καταφορά. ἀμφήκης δὲ ὀξύς. *αἰθὴρ]* ἀήρ. **1047)** *σφακέλῳ]* σπασμῷ, συντόνῳ κινήσει. **1049)** *αὐταῖς]* σύν. *ῥίζαις]* θεμελίοις. *κραδαίνοι]* κινοίη. **1051)** *συγχώσειεν]* συγκαλύψειεν.

βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν,
*ἣ τουδ' εὐτυχῆ τί χαλᾷ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ

ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' μεσῳδός
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡΜΗΣ

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅγὼ προλέγω· ἀντισ.
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

1059. εἴ γ' οὐδ' εὐχῇ τι 1073. ἅ γ' ἐγὼ

1058) παραπαίειν] παραφρονεῖν. 1060) ὑμεῖς] Ὠκεανίδες. 1063) ἠλιθιώσῃ] ματαιώσῃ, παραπλῆγας ποιήσῃ. 1067) παρέσυρας ἔπος] παρήγαγες εἰς τὸ καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα. 1069) συμπάσχειν αὐτῷ οὐ παραιτοῦμαι. 1077) μὴ δῆτ'] λείπει τὸ αἰτιᾶσθε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ ἀντισ. α΄
χθὼν σεσάλευται· βρυχία δ' ἠχὼ
παραμυκᾶται βροντῆς, ἕλικες δ'
ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι,
στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσι·
σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν
ἀποδεικνύμενα· ξυντετάρακται δ'
αἰθὴρ πόντῳ. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ
ῥιπὴ Διόθεν τεύχουσα φόβον
στείχει φανερῶς . . . .
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

1092. ὦ Θέμις ὦ Γῆ add. 1093. πάσχω;

1085) ἕλικες] αἱ ἑλικοειδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις. 1090) ἀποδεικνύμενα] ἀποδεικνύντα. 1094) μητρὸς ἐμῆς] ὦ γῆ, ἤ ὦ Θέμις.

CONSPECTUS

METRORUM LYRICORUM.

---

114 — 118.

– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –, ⏑ –́ –, ⏑ –́ –, ⏑ –́ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

128 — 135 = 144 — 151.

στροφή

– –́ ⏑ – –, ⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ –, ⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ –
⏑ –́ ⏑ – –, ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ ⏑, –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –
⏑ –́ ⏑ – –, ⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – ⏑, ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –

158 — 166 = 178 — 186.

⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑, ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑, ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –, – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑, –́ ⏑ – –

398 — 405 = 406 — 413.

στροφὴ ά

⏑ –́ ⏑ – –, ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́, ⏑ –́ –
⏑ ⏑ –́ –, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ –, ⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑, –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ –, –́ ⏑ – –

414 — 418 = 419 — 423.

στροφὴ β′

–́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ – –
–́ ⏑, –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

424 — 430 = 431 — 436.

στροφὴ γ′

⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –
⏑, –́ ⏑ ⏑, –́ ⏑ ⏑ –̇ –, –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑⏑, ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ –
–́ –, –́ ⏑⏑ –́ ⏑⏑ –
– –́ ⏑ –, ⏑ –́ –

526 — 535 = 536 — 544.

στροφὴ ά

–́ ⏑⏑ –́ ⏑⏑ –
–́ ⏑ – –, –́ ⏑⏑ –́ ⏑⏑ –́ –
–́ ⏑ – –, –́ ⏑⏑ –́ ⏑⏑ –
–, –́ ⏑⏑ –́ ⏑⏑ –
–́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –, –́ ⏑ –
–́ ⏑⏑ – ⏑⏑ –
–́ ⏑ – ⏑; –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –, ⏑ –́ –

544 — 552 = 553 — 561.

στροφὴ β.

⏑⏑–́⏑⏑–́⏑⏑–́⏑⏑–́⏑–́⏑––
⏑⏑–́⏑⏑–́⏑–⏑–́⏑––
⏑⏑–́⏑⏑–́⏑–⏑
–́⏑–⏑, –́⏑––
⏑⏑–́⏑⏑–́⏑⏑–́⏑⏑–́⏑⏑–́–
–́⏑⏑–⏑⏑–
––́⏑–⏑, –́⏑––

566 — 574.

προῳδός

––́⏑́⏑⏑–
––́⏑–, ⏑–́⏑–, ⏑–́⏑
––́⏑–, ––́⏑–, ⏑–́⏑–
––́⏑–, ⏑–́⏑–, ⏑–́–
⏑⏑́⏑–́⏑–, ⏑⏑́⏑–́⏑–
⏑–́⏑–, ⏑–́⏑–, ⏑–́–
–⏑́⏑–́⏑––
–⏑́⏑–́⏑–, ⏑–́–́⏑–
⏑–́⏑́⏑⏑–, ⏑⏑́⏑–́––

575 — 588 = 593 — 608.

στροφή

⏑⏑́⏑–́⏑–, ⏑⏑́⏑–́⏑–, –́⏑–
–⏑́⏑–́⏑–
⏑⏑́⏑–́⏑–, –́⏑–, –́⏑–
–⏑́⏑–́⏑–
⏑⏑⏑–́, ⏑⏑⏑–́, ⏑⏑⏑–́
⏑–́–́⏑–, –́⏑–, –́⏑–
–⏑́⏑–́⏑–
––́⏑–⏑, –⏑́⏑–́––
⏑⏑́⏑⏑–, ⏑–́–
⏑⏑́⏑–́⏑–, ⏑⏑́⏑–́⏑–, –́⏑–
⏑⏑́⏑–́⏑–
–́⏑–⏑–́–
–́⏑–⏑–
⏑–́⏑⏑́⏑, ⏑–́⏑–
⏑–́⏑–, ⏑–́⏑–, ⏑–́⏑–
–́⏑–⏑–́–
⏑–́–́⏑–, –́⏑–, –́⏑–

687 — 695.

⏑ –́ ⏑ –, ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –, –́ ⏑ –, –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –, ⏑ ⏑́ ⏑ –́ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑
– ⏑́ ⏑ –́ ⏑ –, – –́ –́ – –
– – –́ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –, –́ ⏑ – ⏑
⏑ –́ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ – –

887 — 893 = 894 — 900.

στροφή α΄.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑
–́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –, –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – –, –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – –, –́ ⏑ – –, –́ ⏑ –

901 — 904 = 905 — 908.

στροφὴ β΄.

⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑, ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑, ⏑́ ⏑ ⏑ – [⏑, –́ ⏑]
–́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑
⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ – ⏑

Gedruckt bei A. W. Schade in Berlin, Grünstr. 18.

12